

عنوان مقاله:

بررسی مبانی و ضرورت آمایش سرزمین در ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

حسین عرب محمدی - کارشناس ارشد مدیریت محیط زیست

خلاصه مقاله:

مفهوم آمایش سرزمین در ایران با مد نظر داشتن سیاست های کلی در زمینه های توسعه منابع انسانی، یکپارچگیمی و سرزمینی، ارتقاء کارایی و بازدهی اقتصادی، دستیابی به تعادل های منطقه ای با قابلیتتوان های هر منطقه، سامان بخشی فضای مناسب مراکز زیستی و فعالیت به ویژه در مناطق مرزی با تا کید بر مشارکت موثر مردم، رعایت ملاحظات امنیتی و دفاعی، استفاده از موقعیت ممتاز جغرافیایی و حفظ، احیا و بهره‌وری از سرمایه ها، منابع طبیعی تجدیدشونده و حفظ محیط زیست باید محورهای کلیدی، هماهنگی و تدوینشود. با توجه به اینکه تمام کنش ها و واکنش های زیستی و اجتماعی بشری بر روی زمین شکل می گیرد، پسایجاد یک تعادل منطقی و نسبی بین زمین و نحوه ی استفاده از آن با فعالیت ها و عملکرد انسان ها بر روی آنلازم و ضروری میباشد، که به دنبال آن مدیریت و سیستم آمایش سرزمین به وجود می آید. شود. از اینرو باتوجه به اهمیت روزافزون مسایل محیط زیستی و افزایش دخالت بشر در محیط های طبیعی، لازم است بابکارگیری رویکرد آمایش و توسعه پایدار، در جهت حفظ منابع طبیعی آن کوشید و همواره همسو با سرزمین وتوان تولیدی آن حرکت نمود. مقاله حاضر به روش مروری و با استفاده از منابع مکتوب و سایت های اینترنتیتدوین شده است تلاش دارد، اهمیت آمایش سرزمین در ایران را به عنوان بخش مهمی از مسایل زیستمحیطی که در حفاظت از محیط زیست و جلوگیری از تخریب آن نقش حیاتی دارد را بررسی نماید.

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، ایران، مدیریت سرزمین، حفاظت سرزمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/781349>

